

РЕШЕНИЕ

№ 3529

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1391** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу решение № ПИ - 418/30.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу разпореждане за разпределение, изх. № С2000022-125-0270761/30.10.2020 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С. в частта, с която са разпределени постъпили суми въз основа на изпълнителни титули – акт за установяване на публично държавно вземане № 1/14.02.2020 г. и акт за установяване на публично държавно вземане № 2/14.02.2020 г. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

От събраните по делото доказателства се установява, че срещу [фирма] е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2020 за предварително изпълнение на публични вземания. На основание чл. 221 от ДОПК е било издадено съобщение за доброволно

изпълнение изх. № С200022-048-0034989/21.02.2020 г., като в същото е посочено изпълнителното основание, номера на изпълнителното дело, размерът на публичното задължение.

Издадено е и постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №200022-022-0010106/21.02.2020 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], ТБ [фирма], ТБ [фирма] и в ТБ [фирма]. Публичните задължения по изпълнителното дело са за такси по чл. 30, ал. 3 от Закона за хазарта за периоди от 01.06.2014 г. до 31.01.2020 г. Публичните задължения са установени с акт за установяване на публично държавно вземане № 1/14.02.2020 г. и акт за установяване на публично държавно вземане № 2/14.02.2020 г. На основание чл. 60, ал. 5 от АПК е разпоредено допускането на предварително изпълнение на актовете за установяване на публични държавни вземания. Допуснатото предварително изпълнение е било обжалвано от търговското дружество, като с определение № 3734 от 11.03.2020 г. на Върховния административен съд е оставено в сила определение № 1482/21.2.2020 г. на Административен съд София град, с което е оставена без уважение жалбата във връзка с разпореждането за предварително изпълнение на акт за установяване на публично държавно вземане № 1/2020 г. С определение № 3753 от 11.03.2020 г. Върховният административен съд е оставил в сила определение № 1497/21.02.2020 г. на Административен съд София град, с което е оставена без уважение жалбата във връзка с разпореждането за предварително изпълнение на акт за установяване на публично държавно вземане № 2/2020 г. С решение № ПИ-124/16.03.2020 г. на директора на ТД на НАП С. е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу посоченото по-горе постановление за налагане на обезпечителни мерки.

С решение № 3633/07.07.2020 г. на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 3467/2020 г. е оставена без уважение жалбата на търговското дружество срещу решение № ПИ-124/16.03.2020 г. На 30.10.2020 г. е издадено разпореждане за разпределение, на основание чл. 219 от ДОПК, във връзка с чл. 240 от ДОПК, изх. № С200022-125-0270761, от публичен изпълнител в ТД на НАП С., с което на 30.10.2020 г. от публичния изпълнител е разпределена постъпила на 27.10.2020 г. сума по сметката на длъжника в размер на 80 000 лв., във връзка с изискуеми и ликвидни задължения на дружеството в особено големи размери, произтичащи от акт за установяване на публично държавно вземане № 1/2020 г. и от акт за установяване на публично държавно вземане № 2/2020 г. С решение № ПИ - 418/30.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП С. е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу разпореждане за разпределение, изх. № С200022-125-0270761/30.10.2020 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С. в частта, с която са разпределени постъпили суми въз основа на изпълнителни титули – акт за установяване на публично държавно вземане № 1/14.02.2020 г. и акт за установяване на публично държавно вземане № 2/14.02.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се определят като правилни от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение решение № ПИ - 418/30.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу разпореждане за разпределение, изх. № С2000022-125-0270761/30.10.2020 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С. в частта, с която са разпределени постъпили суми въз основа на изпълнителни титули – акт за установяване на публично държавно вземане № 1/14.02.2020 г. и акт за установяване на публично държавно вземане № 2/14.02.2020 г.

С акт за установяване на публично държавно вземане № 1/14.02.2020 г. по отношение на [фирма] са установени задължения за такси по чл. 30, ал. 3, предложение първо от Закона за хазарта. С акт за установяване на публично държавно вземане № 2/14.02.2020 г. по отношение на [фирма] са установени задължения за такси по [жилищен адрес] ал. 3 от Закона за хазарта. И двата акта за установяване на публично държавно вземане съдържат разпореждане за допускане на предварително изпълнение на установените с тях публични държавни вземания. Допуснатото предварително изпълнение е било обжалвано от търговското дружество, като с определение № 3734 от 11.03.2020 г. на Върховния административен съд е оставено в сила определение № 1482/21.2.2020 г. на Административен съд София град, с което е оставена без уважение жалбата във връзка с разпореждането за предварително изпълнение на акт за установяване на публично държавно вземане № 1/2020 г. С определение № 3753 от 11.03.2020 г. Върховният административен съд е оставил в сила определение № 1497/21.02.2020 г. на Административен съд София град, с което е оставена без уважение жалбата във връзка с разпореждането за предварително изпълнение на акт за установяване на публично държавно вземане № 2/2020 г. На основание чл. 209, ал. 1 от ДОПК принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, като в процесния случай това са двата акта за установяване на публични държавни вземания. В процесния случай са налице установени и с настъпил срок на плащане вземания на държавата – такси по Закона за хазарта, които не са платени доброволно. Съгласно чл. 92, ал. 3 от Закона за хазарта, неплатените в срок годишни вноски за социално осигуряване, държавните такси по ал. 1 и лихвите, имуществените санкции и глобите по влезли в сила наказателни постановления за нарушения по този закон, подлежат на събиране по реда на ДОПК. С оглед на обстоятелството на неплатените в срок задължения на дружеството и установения размер на публичните вземания, същите несъмнено обуславят необходимостта от предприемането а действия за събирането им.

Неоснователно е в тази насока оплакването, съдържащо се в жалбата за нарушение на нормата на чл. 165 от ДОПК, при наличието на висящи производства по съдебно оспорване на актовете за установяване на публични държавни вземания. Несъмнено от събраните по делото доказателства се установява, че и двата акта за установяване на публично държавно вземане съдържат разпореждане за предварително изпълнение, което не е отменено от съда. Смисълът на това разпореждане е именно изпълнението на тези актове, като това изпълнение да бъде осъществено преди актът за установяване на публично държавно вземане да е влязъл в сила. След като актовете за установяване на публично държавно вземане съдържат разпореждане за

предварително изпълнение, то тези актове подлежат на изпълнение, по същия начин и със същия равностоен ефект, ако бяха влезли в сила. Правилни са изводите, съдържащи се в решението на решаващи административен орган, че предварителното изпълнение е единствената мярка, която би могла да се вземе с оглед на обезпечаване на изпълнението на акта преди неговото влизане в сила. При съобразяването на тези обстоятелства, решението на решаващия административен орган, се определя като законосъобразно.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед на изхода на спора е основателно

В съответствие с направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] срещу решение № ПИ - 418/30.11.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу разпореждане за разпределение, изх. № С2000022-125-0270761/30.10.2020 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С. в частта, с която са разпределени постъпили суми въз основа на изпълнителни титули – акт за установяване на публично държавно вземане № 1/14.02.2020 г. и акт за установяване на публично държавно вземане № 2/14.02.2020 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция за приходите разноските по делото в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: